

ПИТАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ХАРЧУВАННЯ ТА ТОРГІВЛІ

Задорожний А.М., гр. рЕП-51

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.М. Колмакова**
Харківський національний університет будівництва та архітектури

Україна територіально знаходиться на шляху який здавна називали «з Варяг в Греки», що робить нашу державу транзитною державою і для переміщення людей, і для переміщення товарів. Досконала розвинута інфраструктура в цій галузі дозволила би вигідно використовувати територіальне положення України, як це робить Польща, Чехія, Германія та інші країни.

Разом з тим, сучасний стан торгівлі та роздрібної торговельної мережі характеризується старінням основних фондів, незадовільними темпами їх оновлення та уповільненою динамікою розвитку, суттєвим відставанням від соціально-економічних нормативів споживання товарів та послуг.

Зважаючи на важливу роль галузі харчування та торгівлі в економіці України в цілому та її окремих регіонах, доцільно було б у законодавчому порядку надати певні пільги інвесторам, які вкладають кошти в торгівлю та харчування, особливо у відсталих в соціально-економічному розвитку територіях.

Враховуючи умови, що склалися в харчовій та торговельній індустрії на регіональному рівні, та щоразу зростаючі потреби в інвестиціях, виникає нагальна необхідність проектування механізму координації паралельно з подоланням дефіцитності інвестиційних ресурсів.

Проведений аналіз дозволяє зробити висновок, що потенціал України в харчовій та торговельній галузях використовується нераціонально.

Тому вирішення основних проблем політичного та економічного характеру на основі залучення досвіду інших країн дозволить значно покращити інвестиційну привабливість вітчизняної торговельної та харчової галузей.

ОБґРУНТУВАННЯ СИСТЕМИ ЗАВДАНЬ УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОМ ПІДПРИЄМСТВА

Заїка К.А., гр. Е-47м

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.М. Филипенко**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Велика роль прибутку у розвитку підприємства і забезпеченні інтересів його власників та персоналу визначають необхідність розробки ефективної політики управління прибутком, яка представляє собою процес виробітки і прийняття ефективних управлінських рішень по всіх основних аспектах його формування, розподілу та використання на підприємстві.

З'ясовано, що головною метою управління прибутком є забезпечення максимізації добробуту власників підприємства в поточному і перспективному періодах. З огляду на це, система управління прибутком покликана вирішувати певні завдання. Пропонуєма систематизація основних завдань управління прибутком передбачає їх розподіл на загальні та специфічні. Загальні завдання включають в себе: максимізацію добробуту власників; максимізацію ринкової вартості підприємства; підтримання конкурентоспроможності у довгостроковому періоді; забезпечення ліквідності підприємства та його платоспроможності; підтримання прийняттого рівня самофінансування суб'єкта господарювання; підтримання інвестиційної привабливості підприємства.

Крім того, в ході дослідження визначено, що специфічні завдання складаються з завдань управління формуванням та розподілом прибутку підприємства. До перших відносяться: забезпечення максимізації розміру прибутку; забезпечення оптимальної пропорційності між рівнем прибутку та допустимим рівнем ризику; забезпечення високої якості прибутку; системний контроль за виконанням планів одержання прибутку; виявлення факторів формування показників прибутку; виявлення резервів підвищення прибутковості. Друга складова включає в себе: забезпечення виплати необхідного рівня доходу на інвестований капітал власникам підприємства; забезпечення формування прибутку у відповідності із задачами розвитку підприємства; забезпечення ефективності програм участі персоналу в прибутках підприємства.

Отже, систематизація завдань дозволяє виокремити найголовніші і зрозуміти специфіку їх формування, для використання цих знань в прийнятті ефективних управлінських рішень.